5) Vai pirmajā jautājumā minētajā lēmumā, iespējams, paredzētais neierobežotais risku sadalījums starp Eurosistēmas valstu centrālajām bankām centrālo valdību un tām pielīdzināmu emitentu obligāciju saistību neizpildes gadījumā ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. un 125. pantam, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 2. punktam, ja tā rezultātā var būt vajadzīga valstu centrālo banku rekapitalizācija ar budžeta līdzekļiem?

(1) OV L 121, 20. lpp.
(2) OV L 305, 106. lpp.
(3) OV L 121, 24. lpp.
(4) OV L 169, 14. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. augustā iesniedza *Fővárosi Törvényszék* (Ungārija) – *Lintner Györgyné/UniCredit Bank*

(Lieta C-511/17)

(2017/C 402/12)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Lintner Györgyné*

Atbildētāja: *UniCredit Bank Hungary Zrt.*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai direktīvas par negodīgiem noteikumiem (1) 6. panta 1. punkts, ņemot vērā arī valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir noteikta obligāta procesuālā pārstāvniecība, ir jāinterpretē tādējādi, ka katrs līguma noteikums ir jāizvērtē atsevišķi no jautājuma, vai to var uzskatīt par negodīgu, neatkarīgi no tā, vai ir patiešām nepieciešams pārbaudīt visu līguma noteikumu kopumu, lai izlemtu par prasības pieteikumā izvirzīto prasījumu?

2) Vai arī pretēji pirmajā jautājumā izklāstītajam, direktīvas par negodīgiem noteikumiem 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka secinājuma izdarīšanai par noteikuma negodīgumu, uz ko ir balstīts prasījums, ir jāizskata visi pārējie līguma noteikumi?

3) Apstiprinošas atbildes uz otro jautājumu gadījumā, vai tas var nozīmēt, ka attiecīgā noteikuma negodīgā rakstura noteikšanai ir nepieciešams veikt līguma pārbaudi kopumā, kas nozīmē, ka katra atsevišķā līguma elementa negodīgais raksturs nav jāpārbauda atsevišķi, neatkarīgi no prasībā apstrīdētā noteikuma?

(1) Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 5. septembrī iesniedza *Bundespatentgericht* (Vācija) – *LN*

(Lieta C-527/17)

(2017/C 402/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespatentgericht

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *LN*

Lietas dalībnieks: *Deutsches Patent- und Markenamt*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm ([1]) 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atļauja atbilstoši Direktīvai 93/42/EEK ([2]) attiecībā uz medicīnas ierīces un zāļu kombināciju Direktīvas 93/42/EEK 1. panta 4. punkta izpratnē regulas piemērošanas nolūkā ir pielīdzināma spēkā esošai tirdzniecības atļaujai atbilstoši Direktīvai 2001/83/EK, ja atļaujas izsniegšanas procedūrā atbilstoši Direktīvas 93/42/EEK I pielikuma 7.4. punkta pirmajai daļai ES dalībvalsts zāļu aģentūrā atbilstoši Direktīvai 2001/83/EK ([3]) tika pārbaudīta zāļu sastāvdaļas kvalitāte, drošums un lietderība?

([1]) OV L 152, 1. lpp.
([2]) Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm (OV L 169, 1. lpp.).
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. septembrī iesniedza *Landgericht Hamburg* (Vācija) – *Wolfgang Wirth u.c./Thomson Airways Ltd.*

(Lieta C-532/17)

(2017/C 402/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Wolfgang Wirth, Theodor Mülder, Ruth Mülder, Gisela Wirth*

Atbildētāja: *Thomson Airways Ltd.*

Prejudiciālie jautājumi

Vai "apkalpojošā gaisa pārvadātāja" jēdziens Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulā (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ([1]) (turpmāk tekstā – "Pasažieru tiesību aizsardzības regula") ir jāinterpretē tādējādi, ka gaisa pārvadātājs, kurš kādam citam gaisa pārvadātājam uz līgumā noteiktu lidojumu skaitu iznomā gaisa kuģi kopā ar tā apkalpes komandu (*wet-lease*), bet neuzņemas galveno atbildību par attiecīgo pārvadājumu īstenošanu, un pasažiera rezervācijas apstiprinājumā ir norādīts: "lidojumu veic [..]" tieši šis gaisa pārvadātājs, ir jāuzskata par apkalpojošo gaisa pārvadātāju minētās regulas izpratnē?

([1]) OV L 46, 1. lpp.